

Sygn. akt II UZ 57/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska (przewodniczący)

SSN Roman Kuczyński (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z wniosku H. K.
przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych w W.
o wysokość emerytury policyjnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 14 października 2013 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 maja 2013 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 stycznia 2013 r. Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację wniesioną przez H. K. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 grudnia 2011 r. Od tego wyroku w dniu 12 kwietnia 2013 r. (data nadania w placówce operatora pocztowego) pełnomocnik H. K. wniósł skargę kasacyjną wskazując, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi kwotę 3.818,16 zł.

Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 28 maja 2013 r. odrzucił skargę kasacyjną. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że w myśl art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna nie przysługuje w

sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny stwierdził, że niniejsza sprawa nie zalicza się do kategorii spraw o przyznanie lub o wstrzymanie emerytury lub renty, dotyczy natomiast wysokości pobieranej przez wnioskodawcę emerytury policyjnej, zatem dopuszczalność skargi kasacyjnej zależna jest od wartości przedmiotu zaskarżenia w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. Kwota 3.818,16 zł, wskazana ostatecznie jako wartość przedmiotu zaskarżenia, jest niższa od pułapu wskazanego w cytowanym przepisie, zatem skarga kasacyjna, jako niedopuszczalna na mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c. podlegała odrzuceniu.

Powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego pełnomocnik H. K. zaskarżył w całości, zarzucając Sądowi Apelacyjnemu naruszenie art. 398² § 1 k.p.c. oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. przez to, że skarżąca wystąpiła ze skargą kasacyjną do Sądu Najwyższego o ustalenie jej prawa do emerytury policyjnej pozbawionego jej zaskarżonym wyrokiem. Pełnomocnik ubezpieczonej kwestionuje stanowisko Sądu, że niniejsza sprawa dotyczyła ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sprawa, w której wniesiono skargę kasacyjną nie należy do spraw wymienionych w art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c. Zapoczątkowana została odwołaniem od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 czerwca 2011 r. Decyzją tą - przez zastosowanie art. 15b w związku z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67) w brzmieniu od dnia 16 marca 2009

r. nadanym ustawą z dnia 23 stycznia 2009 r. (Dz. U. Nr 24, poz. 145) - dokonano ponownego ustalenia wysokości emerytury. W szczególności, w miejsce dotychczasowych przeliczników, do okresu służby ubezpieczonej w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (jednolity tekst: Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 ze zm.), zastosowano przelicznik 0,7% podstawy wymiaru - za każdy rok od dnia 1 września 1988 r. do dnia 8 grudnia 1989 r. W wyniku przeliczenia emerytura wyniosła 6.549,71 zł.

W odwołaniu, apelacji oraz w skardze kasacyjnej ubezpieczona nie domagała się ustalenia prawa do emerytury policyjnej, które nie było zakwestionowane, lecz konsekwentnie żądała ustalenia tego świadczenia w wysokości dotychczasowej, według zasad wynikających z art. 15 ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy.

Stosownie do art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna niezależnie od wartości przedmiotu sporu jest dopuszczalna w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Nie należą do tych spraw odwołania od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA w przedmiocie przeliczenia od dnia 1 stycznia 2010 r. emerytury policyjnej z uwzględnieniem - w odniesieniu do okresów służby w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnieniu informacji i dokumentów organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 według przeliczników określonych w art. 15b ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 23 stycznia 2009 r. (Dz. U. Nr 24, poz. 145). Dopuszczalność skargi kasacyjnej w takiej sprawie zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Uwzględniając, że w sprawie objętej zażaleniem wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa od 10.000 zł, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

